

Vi skylder dette til LaRouches årtier lange arbejde

Leder fra LaRouchePAC, 28. juni, 2018 – 'Fake news'-medierne udelukker i bogstavelig forstand det forestående Trump-Putin-topmøde – de finder alt og intet til at fylde deres forsider med i stedet. Hvorfor? Fordi dette topmøde allerede udgør et så massivt nederlag for dem og en sådan enorm sejr for LaRouche-kræfterne, og for Lyndon LaRouche personligt.

Men, hvis du vil vide, hvad de virkelig tænker, så læs abonnementsavisen *London Times* i dag, der har følgende overskrift på sin historie: »Voksende frygt over udsigt til Trump-'fredsaftale' med Putin«.

»Storbritannien frygter, at præsident Trump vil underminere NATO ved at indgå en 'fredsaftale' med præsident Putin, når de to mødes i næste måned. Regeringsministre er bekymrede over, at hr. Trump kunne blive overtalt til at nedgradere USA's militære forpligtelser i Europa og således kompromittere NATO-landes forsvar mod russisk aggression. Folkevalgte er ligeledes bekymrede over, at han kunne give hr. Putin en propagandasejr ved at annullere eller ændre alliancens planlagte militærøvelser ...

En regeringsminister sagde: 'Det, vi er nervøse for, er, at der pludselig skal blive annonceret en eller anden form for Putin-Trump-'fredsaftale'. Vi kan forestille os, at Trump og Putin siger, »hvorfor har vi alt dette militærudstyr i Europa?« og blive enige om i fællesskab at fjerne det.' De tilføjede, at enhver sådan politik fra hr. Trumps side ville være svær at navigere: 'Det er svært at være imod fred, men ville det være en reel fred?'«

En hermed relateret, tidligere historie fra 21. juni siger,

»Udsigten til et møde har udløst alarm i Whitehall [den britiske regering] og giver næring til frygt over hr. Trumps forpligtelse over for NATO og virkningen på hans besøg til Storbritannien«.

Hvis det lyder ekstremt – den tidligere premierminister Tony Blair er så oprørt, at han truer os med en ny Hitler, med mindre vi opfører os ordentligt. En forhåndstekst af Blairs tale 27. juni til Chatham House/Royal Institute for International Affairs, som han gav avisen *Guardian* den 26. juni, siger, at han vil fortælle Donald Trump, før Trumps besøg til Europa i juli, »at han må handle for at bevare den transatlantiske alliance, eller også vil han svække hele Vesten i kampen mod fremvoksende nationer, såsom Kina«.

Blair meddelte i Chatham House, at »den transatlantiske alliance er grundfjeldet, på hvilket vores værdisystem og livsmåde hviler. Og dog efterlader højrefløjens forvisning af alliancen som værende af sekundær betydning for den nationale interesse snarere end en del af den, og vestrefløjens refleksreaktion imod alt, der er amerikanskledet, denne alliance i fare for brud ...

Globaliseringen og dens fortalere er i en ufordelagtig position. Venstre- og højre-populisme mødes i et vist punkt med fordømmelse af frihandelsarrangementer, migration og internationale alliancer. De fremstilles alle som værende kontrære til at sætte individuelle, nationale interesser først.

Når det først bliver klart, at populisme ikke virker, fordi det sluttelig kun tilbyder udtryk for vrede og ikke faktiske svar, vil populisternes måske fordoble indsatsen og hævde, at fiasko er resultatet af halvhjertethed, og at kun mere af det samme vil virke.

Hvem ved, hvor dette scenarier dynamik vil bringe os? Så virker sammenligningerne med 1930'erne ikke længere helt ude i

hegnet.«

Blair burde vide det. Det var hans gruppe, der før gav os Hitler, som Schiller Instituttets stifter og præsident, Helga Zepp-LaRouche, og hendes medarbejdere viste i *The Hitler Book* (1984).

Trump-Putin-topmødet 16. juli er en sejr for Lyndon LaRouche og hans ideer, der går tilbage til det **Strategiske Forsvarsinitiativ** og den Europæiske Produktive Trekant, der blev til den Eurasiske Landbro og i dag, den Nye Silkevej. Dette var de forskellige stadier af LaRouches overordnede design for, hvordan den Kolde Krig skulle afsluttes, og hvad, den skulle erstattes med. Ved hver, successiv anledning blev de tilsyneladende besejret. Som LaRouche sagde, vi kæmpede og tabte igen, og igen, og igen. Men nu, efter årtiers tragiske omveje for menneskeheden, er disse samme ideer pludselig tilbage i en anden form – og denne gang vinder vi! Alle disse ideer går igen direkte tilbage til LaRouches tilbagevisning i 1948 af Norbert Wieners onde vildfarelser.

Med annonceringen af dette topmøde, tager en helt ny geometri for verden mere og mere form, og tager mere og mere over. Helga Zepp-LaRouche har krævet, at året 2018 skal være det år, der markerer afslutningen på geopolitik. Det syntes måske lidt vel langt ude, da hun sagde det ved årets begyndelse – men nu synes det slet ikke at være langt ude, vel?

Sammen med geopolitik, svinder alle de andre gamle, velkendte opskrifter for, hvordan man styrer nationers og folkeslags anliggender, nu bort i meningsløshed. For de fleste mennesker, og selv for de fleste statsoverhoveder og regeringer, er de regler, ved hvilke de kom om ved tingene, ikke længere gyldige. De er nu i *terra incognita*, ukendt land. Nu vil kun LaRouches metoder virke. En fremragende gennemgang af kernegrundlaget for LaRouches livslange præstation er hans korte artikel, **»On a Basket of Hard Commodities: Trade Without Currency«**, fra 18. juli, 2000, som findes genoptrykt i *EIR* fra

29. juni, 2018. Her gennemgår LaRouche, hvordan et nyt, globalt, monetært system må frembringes, under betingelser som i nutiden. For at give den nødvendige baggrund og dybde i forståelse, som kræves, sammendrager han sine opdagelser gennem et halvt århundrede som en eneste enhed uden overgangssømme.

Rent umiddelbart er selvfølgelig Trump-Putin-topmødet en sejr for den kamp, vi har ført imod forsøg på at fjerne den lovligt valgte præsident ved hjælp af falske anklager om 'aftalt spil' med Rusland. Selv om vi endnu ikke har besejret »Russiagate«, har vi fået tilstrækkelig landvinding til at gøre det muligt, at dette topmøde, som Trump altid har ønsket, endelig kunne finde sted, efter to år i præsidentskabet. Når vi nu går ind i den superophedede amerikanske valgseason med **LaRouchePAC's »Kampagne for at vinde fremtiden«**, er det næste skridt en afgørende besejring af den særlige anklager Robert Mueller og kompagni. Når denne mission er fuldført, bør det næste, passende skridt måske være at genoplive Benjamin Franklins forslag, som desværre blev sprunget over dengang, nemlig, at Tory-forræderne alle sammen burde blive sendt med skib tilbage til Storbritannien, hvor de hører hjemme.